



MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 661

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 5 octombrie 2009

SUMAR

	<u>Pagina</u>		<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 1.026 din 9 iulie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004	2-4	Decizia nr. 1.116 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă	9-10
Decizia nr. 1.080 din 8 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici	4-5	Decizia nr. 1.117 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	10-12
Decizia nr. 1.113 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1, art. 278 ¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală	6-7	Decizia nr. 1.142 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice	12-14
Decizia nr. 1.114 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 din Codul penal	7-8	Decizia nr. 1.145 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 966 și art. 968 din Codul civil	14-15
Decizia nr. 1.115 din 10 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă	8-9	Decizia nr. 1.154 din 15 septembrie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 1.026**

din 9 iulie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Bubalinelor Șercaia, județul Brașov, în Dosarul nr. 89/226/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, dosar înregistrat la Curtea Constituțională sub numărul 599D/2009.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită. Magistratul-asistent învederează Curții că autorul excepției a depus o cerere de recuzare a opt dintre judecătorii Curții Constituționale, pe motiv că, prin Decizia nr. 342/2009, „și-au spus părerea cu privire la materia pricinii ce se judecă”.

Procurorul pune concluzii de respingere a cererii de recuzare.

Deliberând asupra acestei cereri, Curtea o respinge, în temeiul art. 55 din Legea nr. 47/1992, potrivit căruia dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la recuzarea judecătorilor nu sunt aplicabile procedurii desfășurate în fața Curții Constituționale.

În continuare, magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis la dosar note scrise prin care solicită admiterea excepției, iar partea Comuna Șercaia, prin primar, a depus, de asemenea, concluzii scrise, în sensul respingerii excepției, ca neîntemeiată.

Curtea dispune a se face apelul și în următoarele dosare: **Dosarul nr. 767D/2009**, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, ridicată din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.801/2/2007; **Dosarul nr. 902D/2009**, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Niculina Beloia în Dosarul nr. 4.369/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal; **Dosarul nr. 903D/2009**, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 9.030/55/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal; **Dosarul nr. 1.074D/2009**, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de

Societatea Comercială „Unita Turism Holding” — S.A. — Sucursala Transilvania Cluj în Dosarul nr. 26/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal; **Dosarul nr. 1.525D/2009** având ca obiect excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Transporturi Auto” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 1.653/314/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea dosarelor nr. 767D/2009, nr. 902D/2009, nr. 903D/2009, nr. 1.074D/2009 și nr. 1.525D/2009 la Dosarul nr. 599D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, întrucât nu se impune reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale deja existente în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile pronunțate de **Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal** în Dosarul nr. 89/226/2008, de **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal** în Dosarul nr. 6.801/2/2007, de **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal** în dosarele nr. 4.369/30/2008 și nr. 9.030/55/2008, de **Curtea de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal** în Dosarul nr. 26/33/2009 și de **Curtea de Apel Suceava — Secția civilă** în Dosarul nr. 1.653/314/2007, **Curtea Constituțională a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.**

Excepția a fost ridicată de Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Bubalinelor Șercaia, județul Brașov, din oficiu de Curtea de Apel București — Secția contencios administrativ și fiscal, de Niculina Beloia, de Faur Nistor Isai, de Societatea Comercială „Unita Turism Holding” — S.A. — Sucursala Transilvania Cluj și de Societatea Comercială „Transporturi Auto” — S.A. din Suceava, în litigii având ca obiect soluționarea excepțiilor de nelegalitate a unor acte administrative și a unor cereri de revizuire.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că textele de lege criticate nu permit accesul liber la justiție în ceea ce privește examinarea legalității actelor administrative unilaterale cu caracter normativ pe calea excepției de nelegalitate, întrucât, prin modificarea adusă art. 4

alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, legiuitorul a restrâns sfera actelor administrative ce pot fi supuse controlului instanței de contencios administrativ numai la cele cu caracter individual. În schimb, fac posibilă cenzurarea, fără limită în timp, a legalității actelor administrative unilaterale cu caracter individual emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, ceea ce conduce la concluzia că legea nouă retroactivează, generând instabilitatea raporturilor juridice. Se mai susține că se încalcă și art. 44 din Constituție, deoarece printre actele administrative ce pot fi anulate oricând se numără și certificatele de constatare generatoare de drepturi de proprietate.

Curtea de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal consideră că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, iar **Curtea de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, Curtea de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și Curtea de Apel Suceava — Secția civilă** își exprimă opinia în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actele de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor și concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificate prin art. I pct. 5 din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. De asemenea, obiect al excepției îl formează și prevederile art. II alin. (2) și ale art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004. Textele de lege criticate au următorul cuprins:

— Art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004:

„Art. 4. — (1) *Legalitatea unui act administrativ unilateral cu caracter individual, indiferent de data emiterii acestuia, poate fi cercetată oricând în cadrul unui proces, pe cale de excepție, din oficiu sau la cererea părții interesate. În acest caz, instanța, constatând că de actul administrativ depinde soluționarea litigiului pe fond, sesizează, prin încheiere motivată, instanța de contencios administrativ competentă și suspendă cauza. Încheierea de sesizare a instanței de contencios administrativ nu este supusă niciunei căi de atac, iar încheierea prin care se respinge cererea de sesizare poate fi atacată odată cu fondul. Suspendarea cauzei nu se dispune în ipoteza în care instanța în fața căreia s-a ridicat excepția de nelegalitate este instanța de contencios administrativ competentă să o soluționeze.*

(2) *Instanța de contencios administrativ se pronunță, după procedura de urgență, în ședință publică, cu citarea părților și a*

emitentului. În cazul în care excepția de nelegalitate vizează un act administrativ unilateral emis anterior intrării în vigoare a prezentei legi, cauzele de nelegalitate urmează a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.”;

— Art. II alin. (2) din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004: „(2) *Dispozițiile referitoare la excepția de nelegalitate și la garanțiile procesuale prevăzute de Legea nr. 554/2004, cu modificările ulterioare, se aplică și cauzelor aflate pe rolul instanțelor la data intrării în vigoare a prezentei legi. Excepția de nelegalitate poate fi invocată și pentru actele administrative unilaterale emise anterior intrării în vigoare a Legii nr. 554/2004, în forma sa inițială, cauzele de nelegalitate urmând a fi analizate prin raportare la dispozițiile legale în vigoare la momentul emiterii actului administrativ.”;*

— Art. III din Legea nr. 262/2007: „*Hotărârile judecătorești pronunțate în baza Legii nr. 554/2004, rămase definitive și irevocabile fără soluționarea pe fond a excepției de nelegalitate, care a fost respinsă ca inadmisibilă, pot forma obiectul unei cereri de revizuire, care se poate introduce în termen de 3 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textele de lege criticate contravin următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2), care prevede că legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1), care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului, art. 21, care garantează accesul liber la justiție, art. 44 privind dreptul de proprietate privată, art. 52 referitor la dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 78 privind intrarea în vigoare a legii. De asemenea, au fost invocate prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că textele de lege ce formează obiectul prezentei excepții au mai fost supuse controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași texte din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și prin prisma unor critici similare. Astfel, prin deciziile nr. 425 și nr. 426 din 10 aprilie 2008, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 8 mai 2008, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, reținând că posibilitatea invocării excepției de nelegalitate a unui act administrativ cu caracter individual oricând, fără limită în timp, nu este neconstituțională, întrucât „obținerea sau apărarea unui drept ori protejarea unui interes, chiar legitim, nu se poate fonda pe un act a cărui legalitate este îndoielnică și care nu ar putea fi dovedită altfel decât prin ridicarea excepției de nelegalitate”, iar „contestarea pe cale incidentală a legalității, indiferent de data la care a fost emis actul administrativ, se justifică prin necesitatea exercitării unui control de legalitate fără de care soluția pronunțată de instanță riscă să fie fondată pe un act ilegal”.

De asemenea, prin Decizia nr. 342 din 17 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 276 din 28 aprilie 2009, Curtea a statuat că „faptul că excepția de nelegalitate vizează, potrivit art. 4 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, doar actele administrative unilaterale cu caracter individual, nu are semnificația excluderii actelor administrative unilaterale cu caracter normativ de la controlul de legalitate exercitat de instanța de contencios administrativ, acest control realizându-se pe calea acțiunii directe, separate, și nu a incidentului procedural, adică, în speță, a excepției de nelegalitate”.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, soluția și considerentele deciziilor amintite își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 4 alin. (1) și (2) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 și ale art. II alin. (2) și art. III din Legea nr. 262/2007 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Bubilinelor Șercaia, județul Brașov, în Dosarul nr. 89/226/2008 al Curții de Apel Brașov — Secția contencios administrativ și fiscal, din oficiu de Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal în Dosarul nr. 6.801/2/2007, de Niculina Beloia în Dosarul nr. 4.369/30/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, de Faur Nistor Isai în Dosarul nr. 9.030/55/2008 al Curții de Apel Timișoara — Secția contencios administrativ și fiscal, de Societatea Comercială „Unita Turism Holding” — S.A. — Sucursala Transilvania Cluj în Dosarul nr. 26/33/2009 al Curții de Apel Cluj — Secția comercială și de contencios administrativ și fiscal și de Societatea Comercială „Transporturi Auto” — S.A. din Suceava în Dosarul nr. 1.653/314/2007 al Curții de Apel Suceava — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 iulie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.080

din 8 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Municipiul București, prin primarul general, în Dosarul nr. 30.744/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Adrian Bold, domnul avocat Valeriu Stoica, apărător ales cu delegația depusă la dosarul cauzei, membru în Baroul București. Se constată lipsa autorului excepției și a celeilalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului părții Adrian Bold. Acesta solicită respingerea excepției ca neîntemeiată, pentru argumentele expuse pe larg în notele scrise depuse la dosarul cauzei.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate. Consideră că textul de lege criticat nu are caracter retroactiv, iar prevederile constituționale și convenționale referitoare la dreptul la un proces echitabil nu pot fi invocate în etapa administrativă a aplicării sancțiunii.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 30.744/3/2008, **Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Municipiul București, prin primarul general, într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat are caracter retroactiv în măsura în care împiedică sancționarea unei abateri disciplinare săvârșite înainte de intrarea sa în vigoare, dar constatată ulterior acestui moment. În acest sens, arată că termenul de prescripție a aplicării sancțiunii, cu începere de la data săvârșirii abaterii disciplinare, a fost introdus abia în anul 2003, prin Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru exercitarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției. În actuala reglementare a Legii nr. 188/1999, dreptul autorității de a aplica funcționarului public o sancțiune pentru o abatere săvârșită înainte de legiferarea prin art. 77 alin. (5), dar constatată ulterior, este restrâns la acele fapte a căror constatare și sancționare au avut loc într-un interval de doi ani de la data săvârșirii lor, chiar dacă la momentul comiterii abaterii disciplinare începutul termenului de prescripție era marcat de constatarea, iar nu de săvârșirea ei. Se mai susține că este nesocotit și dreptul la un proces echitabil, întrucât, prin instituirea unui termen de prescripție a aplicării sancțiunii, independent de data constatării abaterii disciplinare, textul de lege criticat dezavantajează autoritatea publică în raport cu funcționarul public. Aceasta, deoarece neconstatarea abaterii în intervalul de doi ani de la data săvârșirii sale împiedică analiza pe fond a temeiniciei aplicării sancțiunii. Pentru aceleași motive, se arată că textul de lege criticat creează un regim discriminatoriu pentru acei funcționari publici care au săvârșit o abatere disciplinară

constată în interiorul termenului de prescripție a aplicării sancțiunii, față de cei care, deși aflați în aceeași situație, se bucură de impunitate întrucât beneficiază de prevederile art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului prezent, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 365 din 29 mai 2007, care au următorul cuprins: „(5) *Sancțiunile disciplinare se aplică în termen de cel mult 1 an de la data sesizării comisiei de disciplină cu privire la săvârșirea abaterii disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data săvârșirii abaterii disciplinare.*”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art. 15 alin. (2), care instituie principiul neretroactivității legii, art. 16 alin. (1), care consacră egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 21 alin. (3), care garantează dreptul părților la un proces echitabil și art. 124 alin. (2), potrivit căruia justiția este unică, egală și imparțială pentru toți. De asemenea, se mai invocă și prevederile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că prevederile art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 instituie o regulă de procedură ce trebuie respectată în cadrul etapei administrative a aplicării sancțiunilor disciplinare pentru încălcarea cu vinovăție de către funcționarii publici a îndatoririlor corespunzătoare funcției publice pe care o dețin și a normelor de

conduită profesională și civică prevăzute de lege. Stabilirea răspunderii disciplinare a acestora, prin analizarea faptelor sesizate ca abateri disciplinare și propunerea sancțiunilor disciplinare aplicabile funcționarilor publici, revine unei comisii de disciplină care trebuie să își exercite competențele în termenele fixate prin textul de lege ce formează obiect al excepției de neconstituționalitate. Stabilirea unor astfel de termene este atributul exclusiv al legiuitorului și are ca scop prevenirea unor eventuale abuzuri în ceea ce privește aplicarea sancțiunilor disciplinare, precum și înlăturarea unor posibile suspiciuni legate de activitatea comisiilor de disciplină.

Critica formulată de autorul excepției prin raportare la dispozițiile art. 15 alin. (2) din Constituție nu poate fi reținută, întrucât textul de lege supus controlului de constituționalitate nu cuprinde norme care să acționeze retroactiv, aspectele prezentate de autor în motivarea excepției reprezentând, în realitate, evidențierea unui conflict de legi în timp, a cărui soluționare revine instanței de judecată în fața căreia a fost ridicată excepția, nicidecum Curții Constituționale.

Totodată, instanța de contencios constituțional constată că nu sunt întemeiate criticile referitoare la nesocotirea dispozițiilor din Legea fundamentală și din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, care garantează dreptul la un proces echitabil. Aceasta, deoarece, astfel cum a rezultat din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, conceptul de proces echitabil nu este specific etapei administrative de aplicare a sancțiunilor disciplinare, desfășurate în fața organelor administrativ-jurisdicționale, atâta vreme cât deciziile acestora sunt susceptibile de a fi supuse controlului unor instanțe judecătorești care asigură conformitatea cu exigențele impuse de un proces echitabil. Or, potrivit art. 80 din Legea nr. 188/1999, funcționarul public nemulțumit de sancțiunea aplicată se poate adresa instanței de contencios administrativ, solicitând anularea sau modificarea, după caz, a ordinului sau a dispoziției de sancționare, într-un cadru procesual în care părțile vor beneficia de toate garanțiile specifice unui proces echitabil.

De asemenea, Curtea observă că prevederile art. 124 alin. (2) din Constituție nu au incidență în cauză, întrucât, referindu-se la caracteristicile pe care justiția trebuie să le întrunească, au în vedere tot etapa judecătorească, ulterioară celei administrative. În fine, critica de neconstituționalitate, constând în pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, nu este întemeiată, textul de lege ce formează obiect al excepției nefiind de natură să creeze un regim discriminatoriu între diverse categorii de destinatari, respectiv între acei funcționari publici „care au săvârșit o abatere disciplinară constatăată în interiorul termenului de prescripție a aplicării sancțiunii și cei care, deși aflați în aceeași situație, se bucură de impunitate întrucât beneficiază de prevederile art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999”. Diferențierea rezultă din modul de aplicare de către autoritatea publică a textului de lege criticat, iar nu din conținutul normativ al acestuia, astfel că nu se poate reține, nici sub acest aspect, neconstituționalitatea dispozițiilor supuse controlului de constituționalitate.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 77 alin. (5) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, excepție ridicată de Municipiul București, prin primarul general, în Dosarul nr. 30.744/3/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 8 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.113

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1, art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1, art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magdalena Petrescu în Dosarul nr. 2.066/331/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, arătând că ceea ce se critică este modul în care a fost interpretată și aplicată legea în cauză. În plus, unele aspecte particulare invocate de autorul excepției au fost deja examinate de Curtea Constituțională în jurisprudența sa, de exemplu prin Decizia nr. 1.219/2008.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 11 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 2.066/331/2008, **Tribunalul Prahova — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1, art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală**, excepție invocată de Magdalena Petrescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 278 alin. 1 și art. 278¹ alin. 7 din Codul de procedură penală sunt neconstituționale, deoarece judecătorul care a soluționat plângerea nu a verificat și nu a apreciat în mod echitabil înscrisurile prezentate de persoana vătămată și nu i-au fost admise acesteia mijloacele de probă, cum ar fi fotografiile judiciare și declarațiile unor martori. Totodată, instanța nu i-a încuviințat efectuarea unei expertize în specialitatea construcției, situație în care i s-a încălcat dreptul la apărare. Referitor la art. 278¹ alin. 8 lit. a) din Codul de procedură penală se susține că judecătorul fondului nu a motivat corespunzător soluția pronunțată în cauză, în condițiile în care s-a respins plângerea formulată împotriva actelor procurorului. În ceea ce privește art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală se susține că încalcă dreptul la apărare datorită faptului că nu s-au apreciat corect mijloacele de probă prezentate și nu s-au încuviințat probele solicitate. În concluzie, se solicită „reconsiderarea” dispozițiilor criticate.

Tribunalul Prahova — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât dispozițiile legale criticate nu încalcă prevederile constituționale invocate.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului

și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 278 alin. 1, art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală, având următorul cuprins:

— Art. 278 alin. 1: „*Plângerea împotriva măsurilor luate sau a actelor efectuate de procuror ori efectuate pe baza dispozițiilor date de acesta se rezolvă de prim-procurorul parchetului sau, după caz, de procurorul general al parchetului de pe lângă curtea de apel ori de procurorul șef de secție al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție.*”;

— Art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a): „*Instanța, judecând plângerea, verifică rezoluția sau ordonanța atacată, pe baza lucrărilor și a materialului din dosarul cauzei și a oricărui înscrisuri noi prezentate.*”

Judecătorul pronunță una dintre următoarele soluții:

a) *respinge plângerea, prin sentință, ca tardivă sau inadmisibilă ori, după caz, ca nefondată, menținând rezoluția sau ordonanța atacată;*”

— Art. 403 alin. 3: „*Instanța, în baza celor constatate, dispune prin încheiere admiterea în principiu a cererii de revizuire sau, prin sentință, respingerea acesteia.*”

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 privind liberul acces la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare, art. 52 privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică. Se invocă, totodată, dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că ceea ce se critică, în realitate, este modul de interpretare și de aplicare a legii în cauza dedusă judecării. Astfel, autoarea excepției este nemulțumită de faptul că judecătorul care a soluționat plângerea nu a verificat și nu a apreciat în mod echitabil înscrisurile prezentate, de faptul că nu i-au fost admise o serie de probe, de modul în care a fost motivată soluția pronunțată în cauză și de modul de apreciere a mijloacele de probă prezentate. Asemenea critici excedează competenței Curții Constituționale, care, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 278 alin. 1, art. 278¹ alin. 7 și alin. 8 lit. a), precum și ale art. 403 alin. 3 din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Magdalena Petrescu în Dosarul nr. 2.066/331/2008 al Tribunalului Prahova — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.114

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 din Codul penal

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Iuliana Nedelcu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, întrucât acestea nu aduc atingere prevederilor art. 16, art. 21 și art. 24 din Constituție.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 din Codul penal, excepție ridicată de Vlăduț-Emilian David în Dosarul nr. 8.552/233/2008 al Judecătoriei Galați.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 8.552/233/2008, **Judecătoria Galați a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 din Codul penal**, excepție invocată de Vlăduț-Emilian David.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că, prin asimilarea funcționarilor cu funcționarii publici, textul de lege criticat anulează distincția făcută de art. 73 alin. (3) lit. j) și p) din Constituție privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială.

Judecătoria Galați apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, invocând jurisprudența constantă a Curții Constituționale în această materie.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 258 din Codul penal, cu denumirea marginală *Fapte săvârșite de alți funcționari*, care au următorul conținut: „Dispozițiile art. 246—250 privitoare la funcționari publici se aplică și celorlalți funcționari, în acest caz maximul pedepsei reducându-se cu o treime.

În cazul prevăzut la alin. 1, pentru faptele prevăzute la art. 246, 247 și 250 alin. 1—4, acțiunea penală se pune în mișcare la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, cu excepția aceluia care au fost săvârșite de o persoană dintre cele prevăzute la art. 147 alin. 1.”

În opinia autorului excepției, prevederile de lege criticate contravin următoarelor texte constituționale: art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 24 privind dreptul la apărare și art. 73 alin. (3) lit. j) și p) privind reglementarea prin lege organică a statutului funcționarilor publici și a regimului general privind raporturile de muncă, sindicatele, patronatele și protecția socială.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că s-a mai pronunțat asupra

constituționalității art. 258 din Codul penal. Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 828 din 2 octombrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 740 din 1 noiembrie 2007, Curtea Constituțională a statuat că noțiunile „funcționar public” și „funcționar” sunt de nivelul legii, astfel încât intră în competența exclusivă a legiuitorului atât definirea acestor noțiuni, cât și stabilirea răspunderii penale pentru infracțiunile săvârșite de persoanele având această calitate. Este ceea ce Codul penal, ca lege organică, face prin dispozițiile art. 147, care definesc noțiunile de funcționar public și funcționar și stabilesc infracțiunile săvârșite de aceștia. Potrivit art. 73 alin. (3) lit. h) din Constituție, legiuitorul are deplina libertate de a stabili infracțiunile, ceea ce presupune nu numai incriminarea modalității de comitere a acestora, ci și, în anumite situații, circumstanțierea subiectului activ. Altfel spus, noțiunile „funcționar public” și „alți funcționari” nu sunt de rang

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 din Codul penal, excepție ridicată de Vlăduț-Emilian David în Dosarul nr. 8.552/233/2008 al Judecătorei Galați.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.115

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 22.331/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 22.331/245/2007, **Tribunalul Iași — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin.1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Emil Balaure.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că normele criticate sunt neconstituționale, deoarece împiedică recuzarea întregii instanțe, ceea ce „încalcă în mod fățiș dreptul la un proces echitabil”.

Tribunalul Iași — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În opinia instanței, prin reglementările ce fac obiectul excepției nu s-a adus atingere dreptului la un proces echitabil sau accesului liber la justiție, ci s-a asigurat un climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a drepturilor constituționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, potrivit cărora „*Nu se pot recuza judecătorii, rude sau afini ai acelor care stau în judecată ca tutor, curator, consiliu judiciar sau director al unei instituții publice sau societăți comerciale, când aceștia nu au interes personal în judecarea pricinii.*”

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Emil Balaure în Dosarul nr. 22.331/245/2007 al Tribunalului Iași — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.116

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Politic în Dosarul nr. 1.985/207/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă,

Nu se pot recuza toți judecătorii unei instanțe sau ai unei secții a acesteia.

[...] Pentru aceleași motive de recuzare nu se poate formula o nouă cerere împotriva aceluiași judecător”.

Dispozițiile constituționale invocate în susținerea excepției sunt cele ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat asupra constituționalității aceluiași prevederi legale, criticate în raport de aceleași dispoziții constituționale, cu argumente similare, formulate de același autor, însă în alte cauze aflate pe rolul instanțelor judecătorești. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 741 din 12 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 379 din 4 iunie 2009, prin care Curtea a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 28 alin. 1, 2 și 3 din Codul de procedură civilă, pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate anterior de Curte își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

arătând că autorul excepției solicită, prin criticile formulate, modificarea dispozițiilor legale ce fac obiectul excepției.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:
Prin Încheierea din 17 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 1.985/207/2007, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 alin.1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Politic.**

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece limitează posibilitatea instanței de recurs de a verifica hotărârile instanței de fond sub toate aspectele de fapt și de drept. În opinia autorului excepției, faptul că instanța de recurs nu se poate pronunța decât cu privire la legalitatea hotărârii recurate, iar nu și asupra netemeinicii acesteia, lipsește judecata în recurs de posibilitatea efectivă de a statua asupra existenței drepturilor și obligațiilor civile ale persoanei în cauză.

Se invocă în acest sens și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv Cauza *Golder împotriva Marii Britanii*, 1975.

Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie, invocând jurisprudența Curții Constituționale în care s-a statuat că, potrivit art. 126 din Constituție, legiuitorul are competența exclusivă în reglementarea regulilor de desfășurare a procesului, inclusiv în ceea ce privește căile de atac, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 304 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Mihail Politic în Dosarul nr. 1.985/207/2007 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și pentru cauze cu minori și de familie.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.117

din 10 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Tudorel Toader — judecător

Augustin Zegrean — judecător
Antonia Constantin — procuror
Marieta Safta — magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului

nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Cozma în Dosarul nr. 5.668/296/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.317D/2009, având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, invocată de Alexandru Iorgulescu în Dosarul nr. 12.084/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 924D/2009 și nr. 1.317D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.317D/2009 la Dosarul nr. 924D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 30 ianuarie 2009 și, respectiv, 16 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 5.668/296/2008 și, respectiv, nr. 12.084/299/CV/2008, **Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ și Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Marius Cozma și, respectiv, Alexandru Iorgulescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexe, se susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 52 alin. (1) și (2) și ale art. 126 alin. (6) teza întâi din Constituție, deoarece „instituire o excepție nepermisă de Legea fundamentală în ceea ce privește controlul judecătoresc al actelor administrative”. Aceasta întrucât materia contravențională aparține domeniului contenciosului administrativ, care este rezervat exclusiv legilor organice. Se mai arată că, potrivit Legii nr. 554/2004 privind contenciosul administrativ, competența de soluționare a litigiilor revine instanței de la sediul/domiciliul persoanei vătămate/petentului. Raționamentul pe care s-a bazat legiuitorul în stabilirea acestor competențe a fost tocmai dreptul la un proces echitabil, drept care include inclusiv accesul mai facil la instanță, în vederea susținerii acțiunii și a administrării probatoriului. Pentru aceleași rațiuni, competența în privința soluționării plângerilor contravenționale ar trebui să aparțină instanței de la sediul/domiciliul petentului. Stabilind competența materială a judecătoriei în a cărei rază teritorială a fost săvârșită contravenția, dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă principiul egalității și liberul acces la justiție, deoarece supun petentul la cheltuieli ocazionale de deplasarea în altă localitate, favorizând agentul constator. În plus, se încalcă și prevederile art. 11 și 20 din Constituție, potrivit cărora „instanțele judecătorești au îndatorirea de a aplica direct în cauzele soluționate prevederile art. 6 și art. 46 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și art. 3 și 8 din Statutul Consiliului Europei”.

Tribunalul Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul criticat nu încalcă accesul liber la justiție, iar procedura contenciosului administrativ nu se confundă cu procedura soluționării plângerilor contravenționale, care este reglementată prin lege specială.

Tribunalul București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal consideră că prevederile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 nu intră în contradicție cu prevederile art. 11 și 20 din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, având următorul cuprins: „*Plângerea împreună cu dosarul cauzei se trimite de îndată judecătoriei în a cărei circumscripție a fost săvârșită contravenția.*”

Se susține că aceste dispoziții legale încalcă prevederile constituționale ale art. 11 — *Dreptul internațional și dreptul intern*, art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 20 — *Tratatelor internaționale privind drepturile omului*, art. 21 — *Accesul liber la justiție*, art. 52 — *Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică*, precum și pe cele ale art. 126 alin. (6) teza întâi referitoare la controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice. Se mai invocă și prevederile art. 6 și art. 46 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil și, respectiv, forța obligatorie și executarea hotărârilor, precum și art. 3 și 8 din Statutul Consiliului Europei privind componența și obligațiile membrilor Consiliului Europei.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu prevederile Legii fundamentale invocate în prezenta cauză.

Astfel, de exemplu, prin Decizia nr. 1.128 din 27 noiembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 872 din 20 decembrie 2007, și prin Decizia nr. 81 din 8 februarie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 160 din 7 martie 2007, Curtea Constituțională a reținut că „regimul juridic al contravențiilor și, pe cale de consecință, procedura judiciară de soluționare a plângerii contravenționale nu intră în domeniul de reglementare al legii organice așa cum este acesta prevăzut de art. 73 din Legea fundamentală”. De asemenea, Curtea a statuat că art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 „reprezintă o aplicare a principiului *specialia generalibus derogant*, în sensul competenței atribuite de art. 126 alin. (2) din Constituție legiuitorului, care poate institui, pentru

situații deosebite, reguli speciale în ceea ce privește stabilirea competenței instanțelor de judecată și a procedurii de judecată”.

Tot astfel, prin Decizia nr. 813 din 27 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 705 din 18 octombrie 2007, Curtea, respingând excepția de neconstituționalitate invocată, a constatat că „textul de lege criticat nu îngrădește dreptul părților la un proces echitabil și la soluționarea cauzelor într-un termen rezonabil, ci instituie norme de procedură privind soluționarea plângerii formulate împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, și anume instanța competentă să soluționeze plângerea. Această modalitate de reglementare reprezintă însă opțiunea legiuitorului, fiind în conformitate cu prevederile art. 126 alin. (2) din Constituție, republicată, privind competența și procedura în fața instanțelor judecătorești. Prin reglementarea criticată legiuitorul nu a înțeles să limiteze controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, ci să asigure un

climat de ordine, indispensabil exercitării, în condiții optime, a acestor drepturi constituționale”.

În plus, reglementarea competenței teritoriale a instanțelor judecătorești în materie contravențională este menită să dea expresie garanțiilor prevăzute de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, prin asigurarea administrării cu celeritate a probelor în cauzele având ca obiect plângerile împotriva proceselor-verbale de contravenție.

Soluția adoptată și considerentele deciziilor citate sunt valabile și în prezenta cauză, întrucât nu au apărut elemente noi, de natură a determina reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale.

În ceea ce privește dispozițiile art. 3 și 8 din Statutul Consiliului European, invocate ca temei al criticilor de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea nu au incidență în cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 32 alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Marius Cozma în Dosarul nr. 5.668/296/2008 al Tribunalului Satu Mare — Secția comercială și contencios administrativ și de Alexandru Iorgulescu în Dosarul nr. 12.084/299/CV/2008 al Tribunalului București — Secția a IX-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 10 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.142

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Ciprian Ciocani în Dosarul nr. 957/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 26 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 957/325/2009, **Judecătoria Timișoara a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice**, excepție ridicată de Ovidiu Ciprian Ciocani.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prezumția de nevinovăție și principiul statului de drept, deoarece organul constator este liber să constate contravențiile, să stabilească vinovăția și să aplice sancțiunile potrivit unei competențe foarte largi, fiind scutit apoi de orice sarcină a probării acuzațiilor și sancțiunilor îndreptate împotriva contravenientului. Însuși contravenientul trebuie să își probeze în fața instanței nevinovăția, deși constituțional ar fi ca organul constator să facă acest lucru. Art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 încalcă, în opinia autorului excepției, principiul separației și echilibrului puterilor în stat, întrucât atribuie în competența șefului poliției rutiere pe raza căreia s-a produs fapta dreptul de a dispune cu privire la reducerea perioadei de suspendare, ceea ce are semnificația unei ingerințe a puterii executive în activitatea autorității judecătorești.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textele de lege criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 670 din 3 august 2006, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 criticate fac parte din cap. II al ordonanței, intitulat „*Constatarea contravenției*”, și din cap. III — „*Aplicarea sancțiunilor contravenționale*”. Aceste texte reglementează aspecte procedurale referitoare la cuprinsul procesului-verbal de contravenție și la modalitatea de aplicare a sancțiunii de către agentul constator.

Art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 are următorul cuprins: „*La cererea titularului permisului de conducere, perioadele de suspendare se reduc de către șeful poliției rutiere a județului sau a municipiului București pe raza căreia a fost săvârșită fapta ori de către șeful poliției rutiere din Inspectoratul General al Poliției Române, dar nu mai puțin de 30 de zile, în condițiile prevăzute în regulament.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 1 alin. (4) privind separația puterilor în stat, ale art. 21 alin. (3) privind dreptul la un proces echitabil, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 124 referitoare la înfăptuirea justiției și ale art. 126 privind instanțele judecătorești.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea reține următoarele:

I. Dispozițiile art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor au mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, din prisma unor critici asemănătoare și prin raportare la aceleași texte fundamentale invocate și în prezenta cauză. În acest sens este, de exemplu, Decizia nr. 69 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 135 din 4 martie 2009, prin care Curtea a respins, pentru argumentele acolo expuse, excepția de neconstituționalitate invocată. Întrucât nu au intervenit elemente noi, cele statuate anterior de Curte se mențin și în cauza de față.

II. În ceea ce privește critica art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002, se constată că în argumentarea acesteia se pornește de la o premisă greșită, în sensul că acest text de lege ar institui dreptul „discreționar” al șefului poliției rutiere de a dispune cu privire la o „simplă propunere” a judecătorului. Or, așa cum se poate constata, procedura administrativă a reducerii perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule reglementată de art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 nu presupune acte de dispoziție în sensul arătat de autorul excepției.

De asemenea, această procedură nu poate fi interpretată ca având semnificația unei ingerințe a puterii executive în activitatea autorității judecătorești. Dispunând reducerea perioadelor de suspendare a exercitării dreptului de a conduce autovehicule la cererea titularului permisului de conducere, reprezentantul poliției rutiere competent nu limitează în niciun fel „rolul judecătorului”, deoarece nu se pronunță asupra legalității și temeiniciei procesului-verbal de contravenție sau asupra vreunei propuneri formulate de judecător în legătură cu sancțiunile aplicate prin acest act, ci examinează respectiva cerere prin stricta raportare la prevederile cuprinse în Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 și în regulamentul dat în aplicarea acesteia, pentru a constata dacă solicitantul beneficiază sau nu de reducerea perioadei de suspendare a exercitării dreptului de a conduce. Ca urmare, dispozițiile constituționale referitoare la dreptul la un proces echitabil și înfăptuirea justiției nu sunt incidente în cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 15, 21, 24 și 30 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, precum și ale art. 104 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, excepție ridicată de Ovidiu Ciprian Ciocani în Dosarul nr. 957/325/2009 al Judecătoriei Timișoara.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.145

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 966 și art. 968 din Codul civil

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 966 și art. 968 din Codul civil, excepție invocată de Societatea Comercială „Bucovina Enterprises” — S.R.L. Vatra Dornei în Dosarul nr. 4.811/86/2006 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 ianuarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 4.811/86/2006, **Tribunalul Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 966 și art. 968 din Codul civil**, invocată de Societatea Comercială „Bucovina Enterprises” — S.R.L. Vatra Dornei.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că orice persoană este liberă să își exercite drepturile, inclusiv dreptul de a dispune de bunurile sale și dreptul de a încheia convenții. Dispozițiile legale criticate impun însă limitări în ceea ce privește drepturile și libertățile cetățenilor, care se situează peste restrângerile și limitările permise de Constituție și de tratatele internaționale la care România este parte.

Tribunalul Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal nu și-a exprimat punctul de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate invocată, întrucât apreciază că, în felul acesta, se poate antepronunța cu privire la fondul cauzei.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că normele criticate sunt constituționale, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 966 și art. 968 din Codul civil, care au următorul conținut:

— Art. 966: „*Obligația fără cauză sau fondată pe o cauză falsă, sau nelicită, nu poate avea niciun efect.*”;

— Art. 968: „*Cauza este nelicită când este prohibită de legi, când este contrarie bunelor moravuri și ordinii publice.*”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) referitoare la egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 57 referitoare la exercitarea drepturilor și a libertăților.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, Curtea constată că, în jurisprudența sa, a mai examinat constituționalitatea aceluiași text de lege în raport cu aceleași critici. În acest sens este Decizia nr. 587 din 8 noiembrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 1.159 din 21 decembrie 2005, a cărei soluție de respingere a excepției de neconstituționalitate, precum și considerentele care o fundamentează sunt valabile și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 966 și art. 968 din Codul civil, excepție invocată de Societatea Comercială „Bucovina Enterprises” — S.R.L. Vatra Dornei în Dosarul nr. 4.811/86/2006 al Tribunalului Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 1.154

din 15 septembrie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele nr. 98/108/2009, nr. 97/108/2009 și, respectiv, nr. 28/108/2009 ale Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale, excepție care face obiectul dosarelor nr. 2.595D/2009, nr. 2.596D/2009 și nr. 2.597D/2009 ale Curții Constituționale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere identitatea de obiect a excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 2.595D/2009, nr. 2.596D/2009 și nr. 2.597D/2009, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 2.596D/2009 și nr. 2.597D/2009 la Dosarul nr. 2.595D/2009, care a fost primul înregistrat.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 26 martie 2009, pronunțate în dosarele nr. 98/108/2009, nr. 97/108/2009 și nr. 28/108/2009, **Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, similară în dosarele conexate, se susține că, în cauză, pentru stabilirea competenței teritoriale a instanței intră în concurs Codul muncii, care constituie dreptul comun în materie, cu Legea nr. 168/1999 privind soluționarea conflictelor de muncă, legea specială. Deoarece ambele reglementări au forță juridică egală, fiind legi organice, trebuie stabilit dacă Legea nr. 168/1999 mai este în vigoare sau nu, având în vedere faptul că art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Codul muncii stabilește că se abrogă orice alte dispoziții contrare. Această din urmă normă, ce face obiectul excepției, a constituit temei pentru interpretarea textului ca reprezentând o abrogare „implicită”, or, în lumina actualelor reglementări privind normele de tehnică legislativă, prin care s-a impus abrogarea expresă directă, aceasta vădește o vădită neinformare legislativă și necunoașterea legii. Ca urmare, abrogarea generică — indirectă — ca modalitate de abrogare a unor dispoziții legale nu mai poate fi utilizată, deoarece încalcă

principiul efectivității juridice. Dispozițiile Codului muncii nu pot modifica implicit prevederile legale cuprinse în Legea nr. 168/1999, întrucât aceasta ar contraveni prevederilor constituționale.

Tribunalul Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale consideră că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate, instanța având suficiente elemente pentru determinarea voinței legiuitorului la momentul adoptării Legii nr. 53/2003.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional. Arată, totodată, că motivele invocate privesc, în esență, modul de interpretare și de aplicare a legii, ceea ce excedează competenței Curții Constituționale stabilite prin lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 298 alin. (2) ultima liniuță din Legea nr. 53/2003 — Codul muncii, excepție ridicată de Societatea Comercială „Petrom” — S.A. în dosarele nr. 98/108/2009, nr. 97/108/2009 și, respectiv, nr. 28/108/2009 ale Tribunalului Arad — Secția de contencios administrativ și fiscal, litigii de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 15 septembrie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 433830

